

Η μετάφραση αυτής της σελίδας είναι προϊόν αυτόματης μετάφρασης [Σύνδεσμος]. Οι αυτόματες μεταφράσεις μπορεί να περιέχουν σφάλματα που δυνητικά μειώνουν τη σαφήνεια και την ακρίβεια· ο Διαμεσολαβητής δεν φέρει καμία ευθύνη για τυχόν αποκλίσεις. Για πιο αξιόπιστες πληροφορίες και μεγαλύτερη νομική ασφάλεια, ανατρέξτε στην πρωτότυπη έκδοση που αγγλικά περιέχεται στον ανωτέρω σύνδεσμο. Για περισσότερες πληροφορίες συμβουλευτείτε τη [γλωσσική και μεταφραστική πολιτική \[Σύνδεσμος\]](#) μας.

Απόφαση στην υπόθεση 233/2021/OAM σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής (Frontex) χειρίστηκε αίτημα για πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα σχετικά με δεδομένα παρακολούθησης σκαφών που χρησιμοποιούνται σε θαλάσσιες επιχειρήσεις του Frontex

Απόφαση

Υπόθεση 233/2021/OAM - Εκκίνηση έρευνας στις 10/02/2021 - Απόφαση στις 30/03/2021
- Εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής
(Μη διαπίστωση κακοδιοίκησης) |

Η υπόθεση αφορούσε την άρνηση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής (Frontex) να χορηγήσει δημόσια πρόσβαση σε δεδομένα παρακολούθησης σκαφών που χρησιμοποιούνται σε θαλάσσιες επιχειρήσεις του Frontex στο Αιγαίο. Ο ενδιαφερόμενος ζήτησε πρόσβαση σε συγκεκριμένους τύπους δεδομένων σχετικά με τη θέση των σκαφών. Ο Frontex προσδιόρισε αρχικά διάφορα έγγραφα που περιείχαν πληροφορίες για τον εντοπισμό θέσης, αλλά αρνήθηκε να χορηγήσει δημόσια πρόσβαση με την αιτιολογία ότι κάτι τέτοιο θα υπονόμει το δημόσιο συμφέρον όσον αφορά τη δημόσια ασφάλεια. Στην τελική του απάντηση, ο Frontex δήλωσε ότι δεν είχε στην κατοχή του κανένα έγγραφο που να περιέχει τα συγκεκριμένα δεδομένα που ζητήθηκαν.

Η Ευρωπαϊκή Διαμεσολαβήτρια διερεύνησε το θέμα και επιβεβαίωσε ότι ο Frontex πράγματι δεν είχε στην κατοχή του έγγραφα που περιείχαν τα συγκεκριμένα δεδομένα που ζητήθηκαν. Ωστόσο, αξιολόγησε την επί της ουσίας θέση του Frontex σε σχέση με έγγραφα που περιέχουν παρόμοια δεδομένα, μεταξύ άλλων δεδομένα θέσης σκαφών, και έκρινε ότι η άρνηση ήταν δικαιολογημένη.

Η Ευρωπαϊκή Διαμεσολαβήτρια ζήτησε από τον Frontex να διασφαλίσει μια συνεπή προσέγγιση κατά την απάντηση σε αιτήματα πρόσβασης του κοινού σε έγγραφα. Ειδικότερα, ο Frontex θα

πρέπει να είναι επιμελής στην επαλήθευση των εγγράφων που έχει στην κατοχή του και να παρέχει ολοκληρωμένες εξηγήσεις στους αιτούντες.

Ιστορικό της καταγγελίας

1. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Συνριοφυλακής και Ακτοφυλακής (Frontex) είναι οργανισμός της ΕΕ επιφορτισμένος με την παροχή βοήθειας στα κράτη μέλη για την παρακολούθηση των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ. Ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από τον Frontex να δρομολογήσει κοινή επιχείρηση στην οποία άλλα κράτη μέλη μπορούν να συμμετέχουν και να παρέχουν τεχνικό εξοπλισμό (π.χ. σκάφη, αεροσκάφη, οχήματα) ή προσωπικό. [1] Επί σειρά ετών, ο Frontex στηρίζει την Ελλάδα στο πλαίσιο της «κοινής επιχείρησης Ποσειδώνας» που καλύπτει την περιοχή των ελληνικών θαλάσσιων συνόρων με την Τουρκία και τα ελληνικά νησιά — κυρίως το Αιγαίο Πέλαγος. Η επιχείρηση Ποσειδώνας περιλαμβάνει τον έλεγχο των συνόρων, την έρευνα και διάσωση, την καταγραφή και ταυτοποίηση, καθώς και τα καθήκοντα ακτοφυλακής και την πρόληψη του διασυνωριακού εγκλήματος [2].

2. Ο καταγγέλλων είναι βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Στις 29 Σεπτεμβρίου 2020, ζήτησε από τον Frontex πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα [3] που περιέχουν δεδομένα σχετικά με συγκεκριμένα σκάφη που χρησιμοποιούνται στις θαλάσσιες επιχειρήσεις του Frontex. Συγκεκριμένα, η καταγγέλλουσα ζήτησε «τα δεδομένα του συστήματος αυτόματης ταυτοποίησης (δεδομένα AIS) [4] και τα δεδομένα παρακολούθησης μεγάλης εμβέλειας και ταυτοποίησης (δεδομένα LRIT) [5] των ακόλουθων σκαφών που χρησιμοποιούνται από τον FRONTEX από τον Μάρτιο του 2020 έως σήμερα στο Αιγαίο Πέλαγος». Στη συνέχεια, η καταγγέλλουσα απαριθμούσε 16 σκάφη, για τα οποία ζήτησε τα δεδομένα.

3. Τον Νοέμβριο του 2020, ο Frontex απάντησε και εξήγησε ότι για το 16ο σκάφος που απαριθμεί ο καταγγέλλων δεν εντοπίστηκαν έγγραφα. Για τα υπόλοιπα 15 σκάφη, «τα έγγραφα αναφέρουν τις πληροφορίες που ζητήθηκαν από [τον καταγγέλλοντα] μόνο στο [sic] διερχόμενο». Ο Frontex δεν απαριθμούσε τα έγγραφα αυτά και αρνήθηκε την πρόσβαση, υποστηρίζοντας ότι η αποκάλυψη θα υπονόμει την προστασία του δημόσιου συμφέροντος όσον αφορά τη δημόσια ασφάλεια, καθώς και την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου [6].

4. Τον Δεκέμβριο του 2020, ο καταγγέλλων ζήτησε από τον Frontex να επανεξετάσει την απόφασή του (υποβάλλοντας τη λεγόμενη «επιβεβαιωτική αίτηση»).

5. Τον Ιανουάριο του 2021 ο Frontex απάντησε, δηλώνοντας ότι υποστηρίζει τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν στην αρχική του απάντηση. Ωστόσο, στο πλαίσιο της επανεξέτασης της αρχικής θέσης της, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι «δεν μπορεί να ανακτηθεί κανένα έγγραφο που να περιέχει δεδομένα AIS και/ή LRIT για κανένα από τα σκάφη που αναφέρονται [ο καταγγέλλων]».

6. Τον Φεβρουάριο του 2021, ο καταγγέλλων απευθύνθηκε στον Διαμεσολαβητή.

Η έρευνα

7. Η Διαμεσολαβήτρια κίνησε έρευνα σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο ο Frontex χειρίστηκε το αίτημα για δημόσια πρόσβαση όσον αφορά τα δεδομένα παρακολούθησης των αντίστοιχων σκαφών που χρησιμοποιούνται στις θαλάσσιες επιχειρήσεις του Frontex [7] .

8. Κατά τη διάρκεια της έρευνας, ο Διαμεσολαβητής έλαβε πρόσθετες πληροφορίες από τον Frontex σχετικά με τον χειρισμό του αιτήματος του καταγγέλλοντος, καθώς και αποσπάσματα εσωτερικής αλληλογραφίας σχετικά με την προετοιμασία των απαντήσεων. Η ομάδα έρευνας της Διαμεσολαβήτριας επιθεώρησε επίσης μία « έκθεση αποστολής τεχνικού εξοπλισμού » , ως δείγμα των εγγράφων που εντόπισε ο Frontex στην αρχική του απάντηση.

Επιχειρήματα που υποβλήθηκαν στη Διαμεσολαβήτρια

Από τον καταγγέλλοντα

9. Η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε ότι δεν ενδιαφερόταν να λάβει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Ως εκ τούτου, ζήτησε από τον Frontex να καταρτίσει έγγραφο που θα περιέχει τις ζητούμενες πληροφορίες χωρίς να περιλαμβάνει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα — εάν είναι απαραίτητο, εξάγοντάς το από βάση δεδομένων με τη χρήση υφιστάμενων εργαλείων αναζήτησης [8] .

10. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι ο Frontex δεν είχε εξηγήσει, όπως προκύπτει από τη νομολογία, [9] με ποιον τρόπο η δημοσιοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών θα υπονόμει « ειδικά και πραγματικά » το δημόσιο συμφέρον όσον αφορά τη δημόσια ασφάλεια. Επίσης, υποστήριξε ότι οι πληροφορίες εντοπισμού από το παρελθόν, όπως είχαν ζητηθεί, δεν μπορούσαν να θίξουν την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τη δημόσια ασφάλεια, δεδομένου ότι δεν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν από τους διακινητές όσον αφορά τα σημερινά πλοία.

11. Τέλος, η καταγγέλλουσα απέρριψε τον τρόπο με τον οποίο ο Frontex είχε χειριστεί το αίτημά της, ιδίως το γεγονός ότι, στην τελική αξιολόγησή του, ο Frontex ισχυρίστηκε ότι δεν διέθετε έγγραφα που να περιέχουν τα ζητούμενα δεδομένα, ενώ στην αρχική του απάντηση είχε εντοπίσει τα εν λόγω έγγραφα.

Από τον Frontex

12. Σύμφωνα με τις εξηγήσεις που παρέσχε ο Frontex στην αρχική του απάντηση, η δημοσιοποίηση των εγγράφων που εντοπίστηκαν θα έθιγε την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τη δημόσια ασφάλεια. Τα εν λόγω έγγραφα περιελάμβαναν τις

πληροφορίες που ζητήθηκαν από τον καταγγέλλοντα μόνο παρεμπιπτόντως . Ωστόσο, περιλάμβαναν « λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τον χρησιμοποιούμενο τεχνικό εξοπλισμό». Εάν οι διακινητές αποκτούσαν τέτοιες πληροφορίες, μαζί με τη θέση των σκαφών, θα μπορούσαν να αποφύγουν τους ελέγχους και να θέσουν σε κίνδυνο τα σκάφη και το πλήρωμά τους. Τα έγγραφα περιλάμβαναν επίσης δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των οποίων η δημοσιοποίηση θα υπονόμει την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου.

13. Στην απάντησή του στην αίτηση επανεξέτασης, ο Frontex υποστήριξε ότι δεν διέθετε έγγραφα που να περιέχουν τα συγκεκριμένα δεδομένα που ζητήθηκαν από τον καταγγέλλοντα, συγκεκριμένα δεδομένα AIS και LRIT. Ο Frontex εξήγησε ότι τα συστήματα AIS λειτουργούσαν με συχνότητα ραδιοεπικοινωνίας και έστειαν ραδιοφωνικά μηνύματα που περιλάμβαναν, μεταξύ άλλων, τις θέσεις του σκάφους. Δεδομένα AIS, όπως αυτά τα μηνύματα ασυρμάτου, αποθηκεύτηκαν στην ίδια τη συσκευή AIS στο αντίστοιχο σκάφος, καθώς και σε παράκτιους σταθμούς και περιφερειακά συστήματα ελέγχου της κυκλοφορίας των πλοίων. Ως εκ τούτου, δεν παραλήφθηκαν ούτε αποθηκεύτηκαν από τον ίδιο τον Frontex. Ομοίως, ο Frontex δεν έλαβε ούτε αποθηκεύει δεδομένα LRIT.

14. Στις συμπληρωματικές πληροφορίες που διαβιβάστηκαν στον Διαμεσολαβητή, ο Frontex εξήγησε ότι τα έγγραφα που προσδιορίστηκαν στην αρχική του απάντηση ήταν «εκθέσεις αποστολών τεχνικού εξοπλισμού», οι οποίες, μεταξύ άλλων, περιείχαν δεδομένα εντοπισμού θέσης των οικείων σκαφών. Ωστόσο, τα δεδομένα εντοπισμού θέσης δεν ήταν τεχνικά τα ίδια δεδομένα με τα ειδικά ζητούμενα δεδομένα AIS και LRIT. Ως εκ τούτου, η αξιολόγηση του Frontex στην επιβεβαιωτική απάντησή του διέφερε από την αρχική του απάντηση. Σε κάθε περίπτωση, οι εκθέσεις ήταν ευαίσθητες και η δημοσιοποίησή τους θα υπονόμει την προστασία του δημόσιου συμφέροντος όσον αφορά τη δημόσια ασφάλεια.

Αξιολόγηση της Διαμεσολαβήτριας

15. Το δικαίωμα πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα ισχύει μόνο για τα έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή του οικείου θεσμικού οργάνου [10] .

16. Εν προκειμένω, ο Frontex, με την τελική απάντησή του, αρνήθηκε να παράσχει πρόσβαση στο κοινό με την αιτιολογία ότι δεν διαθέτει έγγραφα που θα ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής του αιτήματος του καταγγέλλοντος.

17. Με βάση την επιθεώρηση της ομάδας έρευνας, καθώς και τις εξηγήσεις του Frontex, ο Διαμεσολαβητής δεν έχει λόγους να αμφιβάλλει ότι ο Frontex δεν διαθέτει έγγραφα που περιέχουν τα συγκεκριμένα δεδομένα που ζητήθηκαν από τον καταγγέλλοντα, δηλαδή δεδομένα AIS- και LRIT. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής δεν εντοπίζει περιπτώσεις κακοδιοίκησης όσον αφορά την τελική θέση του Frontex όσον αφορά το αίτημα πρόσβασης του κοινού.

18. Τούτου λεχθέντος, ο Frontex ανέφερε στην αρχική του απάντηση και αναγνώρισε κατά τη διάρκεια της έρευνας ότι διαθέτει έγγραφα που περιέχουν δεδομένα εντοπισμού θέσης, εκτός

από τα δεδομένα AIS και LRIT, όσον αφορά 15 σκάφη στα οποία αναφέρεται ο καταγγέλλων. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί χρήσιμο να επανεξετάσει την άρνηση του Frontex να παράσχει πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα.

19. Ο Διαμεσολαβητής κατανοεί ότι, μετά από κάθε δραστηριότητα περιπολίας, τα περιουσιακά στοιχεία (π.χ. σκάφη, αεροσκάφη, οχήματα) που συμμετέχουν στις κοινές επιχειρήσεις που συντονίζονται από τον Frontex πρέπει να συμπληρώνουν «έκθεση αποστολής τεχνικού εξοπλισμού», η οποία περιλαμβάνει την ακολουθούμενη τροχιά. Τα έγγραφα που εντόπισε ο Frontex κατά το αρχικό στάδιο ήταν «εκθέσεις αποστολών τεχνικού εξοπλισμού» για τα 15 σκάφη. Σύμφωνα με τον Frontex, υπάρχουν περίπου 15-25 τέτοιες εκθέσεις καθημερινά.

20. Ο Frontex υποστήριξε ότι η δημοσιοποίηση των εν λόγω εγγράφων θα υπονόμει το δημόσιο συμφέρον όσον αφορά τη δημόσια ασφάλεια. Τα δικαστήρια της Ένωσης έχουν κρίνει ότι, εν γένει, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία διακριτική ευχέρεια όσον αφορά τον καθορισμό του κατά πόσον η γνωστοποίηση ορισμένων πληροφοριών θα μπορούσε να ενέχει συναφώς κίνδυνο [11]. Επομένως, κάθε ουσιαστικός έλεγχος μιας τέτοιας απόφασης πρέπει να περιορίζεται στην εξέταση της υπάρξεως πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση του θεσμικού οργάνου.

21. Το Γενικό Δικαστήριο έχει αναγνωρίσει, σε παρόμοια περίπτωση άρνησης του Frontex να κοινοποιήσει πληροφορίες που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε εξακρίβωση της θέσης του σκάφους, ότι, αν οι διακινητές γνώριζαν τη θέση των σκαφών, θα είχαν τις απαραίτητες πληροφορίες για να αποφύγουν τους ελέγχους που αποσκοπούν στην παρεμπόδιση της παράνομης πρόσβασης στα σύνορα ή να επιτεθούν στα σκάφη. [12] Σύμφωνα με την ίδια απόφαση, αυτό συνέβη ακόμη και αν τα δεδομένα που ζητήθηκαν σχετικά με τη θέση των σκαφών κατά το παρελθόν [13].

22. Στην προκειμένη περίπτωση, ο καταγγέλλων υπέβαλε το αίτημα πρόσβασης στις 29 Σεπτεμβρίου 2020 ζητώντας δεδομένα σχετικά με την περίοδο μεταξύ της 1ης Μαρτίου 2020 και της 29ης Σεπτεμβρίου 2020. Ενώ η χρονική περίοδος για την οποία ζητήθηκαν τα δεδομένα είχε λήξει, η κοινή επιχείρηση Poseidon 2020 βρισκόταν ακόμη σε εξέλιξη κατά τον χρόνο υποβολής του αιτήματος.

23. Υπό το πρίσμα αυτό, η Διαμεσολαβητρια κρίνει ότι η εξήγηση του Frontex, δηλαδή ότι η παροχή δημόσιας πρόσβασης στα δεδομένα θέσης των σκαφών συνιστά σημαντικό κίνδυνο για την εκπλήρωση της επιχειρησιακής του εντολής και, ως εκ τούτου, για την ασφάλεια των σκαφών και του πληρώματος τους, είναι εύλογη.

24. Η εξαίρεση για τη δημόσια ασφάλεια την οποία επικαλέστηκε ο Frontex είναι απόλυτη. Αυτό σημαίνει ότι ο Frontex δεν χρειαζόταν να αξιολογήσει κατά πόσον υπήρχε υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για τη δημοσιοποίηση των εγγράφων.

25. Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα επιχειρήματα, η Διαμεσολαβητρια θεωρεί ότι η θέση του Frontex ότι η δημοσιοποίηση εγγράφων που περιέχουν δεδομένα εντοπισμού των σκαφών που χρησιμοποιούνται στις θαλάσσιες επιχειρήσεις του θα μπορούσε να υπονομεύσει την

προστασία του δημόσιου συμφέροντος όσον αφορά τη δημόσια ασφάλεια [14] .

26. Ωστόσο, η Διαμεσολαβήτρια προτείνει στο μέλλον, ο Frontex να διασφαλίσει μια συνεκτική προσέγγιση κατά την απάντηση σε αιτήματα για πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα. Ειδικότερα, ο Frontex θα πρέπει να είναι επιμελής στην επαλήθευση των εγγράφων που έχει στην κατοχή του. Επιπλέον, ο Frontex θα πρέπει να συνδράμει τους αιτούντες στα αιτήματά τους. Στην προκειμένη περίπτωση, ο Frontex θα μπορούσε να παράσχει σαφέστερες εξηγήσεις στον καταγγέλλοντα σχετικά με τα έγγραφα που θεωρεί ότι είναι παρόμοια με εκείνα που ζητήθηκαν, ακόμη και αν τα έγγραφα αυτά ήταν πιθανό να καλύπτονται από σχετικές εξαιρέσεις από την πρόσβαση του κοινού.

Συμπέρασμα

Με βάση την έρευνα, ο Διαμεσολαβητής περατώνει την υπόθεση με το ακόλουθο συμπέρασμα:

Δεν υπήρξε κακοδιοίκηση από τον Frontex.

Ο καταγγέλλων και ο Frontex θα ενημερωθούν για την απόφαση αυτή .

Emily O'Reilly Ευρωπαϊά Διαμεσολαβήτρια

Στρασβούργο, 30/03/2021

[1] Βλ. κανονισμό (ΕΕ) 2019/1896 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2019, για την Ευρωπαϊκή Συνοριοφυλακή και Ακτοφυλακή, διαθέσιμος στη διεύθυνση:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1573722151667&uri=CELEX%3A32019R1896>
[Σύνδεσμος] .

Βλ. επίσης τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 656/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, περί κανόνων επιτήρησης των εξωτερικών θαλάσσιων συνόρων στο πλαίσιο της επιχειρησιακής συνεργασίας που συντονίζεται από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διατίθεται στη διεύθυνση:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/ALL/?uri=celex:32014R0656> [Σύνδεσμος]

[2] Για περισσότερες πληροφορίες, βλ. [Σύνδεσμος]

<https://frontex.europa.eu/we-support/main-operations/operation-poseidon-greece/> και [Σύνδεσμος].

[3] Σύμφωνα με τον κανονισμό 1049/2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32001R1049&from=EN> [Σύνδεσμος], που εφαρμόζεται στον Frontex σύμφωνα με το άρθρο 114 παράγραφος 1 του κανονισμού 2019/1896.

[4] Σύστημα αυτόματης αναγνώρισης (AIS) — AIS είναι ένα σύστημα θαλάσσιας εκπομπής, που βασίζεται στη μετάδοση ραδιοσημάτων πολύ υψηλής συχνότητας. Τα πλοία αποστέλλουν αναφορές με στοιχεία αναγνώρισης, θέσης και πορείας του πλοίου, καθώς και πληροφορίες σχετικά με το φορτίο.

[5] Αναγνώριση και παρακολούθηση μεγάλης εμβέλειας (LRIT) — Το LRIT είναι ένα παγκόσμιο σύστημα αναγνώρισης και παρακολούθησης πλοίων που βασίζεται σε δορυφόρους επικοινωνιών. Σύμφωνα με τους κανονισμούς του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού, τα επιβατηγά πλοία, τα φορτηγά πλοία (300 ολικής χωρητικότητας και άνω) και οι κινητές υπεράκτιες μονάδες γεώτρησης σε διεθνή δρομολόγια αποστέλλουν υποχρεωτικές αναφορές θέσης μία φορά κάθε έξι ώρες.

[6] Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) πρώτη περίπτωση και το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού 1049/2001.

[7] Βλ. αλληλογραφία στον δικτυακό τόπο του Διαμεσολαβητή: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/138021> [Σύνδεσμος].

[8] Ο καταγγέλλων αναφέρθηκε στην απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση C-491/15 P, *Τyrke κατά Επιτροπής*, σκέψη 38, σύμφωνα με την οποία τα θεσμικά όργανα της ΕΕ μπορούν να καταρτίσουν έγγραφο από πληροφορίες που περιέχονται σε βάση δεδομένων χρησιμοποιώντας υφιστάμενα εργαλεία αναζήτησης. Η απόφαση είναι διαθέσιμη στη διεύθυνση: <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=186682&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&mtd=1&docid=186682> [Σύνδεσμος].

[9] Ο καταγγέλλων παρέπεμψε στην απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2014 στην υπόθεση C-350/12 P, *Συμβούλιο κατά in't Veld*, σκέψη 52, διαθέσιμη στη διεύθυνση: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=154535&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&mtd=1&docid=154535> [Σύνδεσμος]

και στην απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση T-851/16, *In' t Access Info Europe κατά Επιτροπής*, σκέψη 37, διατίθεται στη διεύθυνση:

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?sessionId=9ea7d0f130dec1c532f0f04b427aa881e31639a740f2>

[Σύνδεσμος].

[10] Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 3 του κανονισμού 1049/2001.

[11] Βλ., για παράδειγμα, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2018, *ClientEarth κατά Επιτροπής*, T-644/16, σκέψεις 23-25, διαθέσιμη στη διεύθυνση:

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=203913&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir>

[Σύνδεσμος], και απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2007, *Sison κατά Συμβουλίου*

, C-266/05 P, σκέψεις 35-36, διατίθεται στη διεύθυνση:

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=66056&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir>

[Σύνδεσμος].

[12] Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2019, *Izuzquiza και Semsrott κατά Frontex*, T-31/18, σκέψεις 72-73, διατίθεται στη διεύθυνση:

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=221083&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir>

[Σύνδεσμος].

[13] Βλ. προαναφερθείσα απόφαση *Izuzquiza και Semsrott κατά Frontex*, σκέψεις 76-83.

[14] Βλ. επίσης τις αποφάσεις του Διαμεσολαβητή στην υπόθεση 1328/2017/EIS, διαθέσιμες στη διεύθυνση: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/decision/en/86680> [Σύνδεσμος], και

υπόθεση 1767/2017/KM, διατίθεται στη διεύθυνση:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/decision/en/85292> [Σύνδεσμος].